

7/1/04

ΤΑ ΝΕΑ

[ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ]

Η τρίτη ζωή



Του
Δημήτρη
Μητρόπουλου
mhtro@dolnet.gr

ΗΤΑΝ ένα φθινοπωρινό βράδυ του 1996. Ο Κώστας Σημίτης προετοιμάζε μαζί με τον Νίκο Θέμελη την εμφάνισή του στο τηλεοπτικό ντιμπέιτ, κόντρα στον Μιλτιάδη Έβερτ. Μέσα στον πυρετό των προεκλογικών ημερών, θα περίμενε κανείς πως ο Πρωθυπουργός και ο πιο στενός συνεργάτης του θα είχαν χρόνο μόνο για τα πολιτικά. Λάθος! Σε μια παύση ο Σημίτης αναρωτήθηκε, στρεφόμενος στον Θέμελη: «Αραγε, Νίκο, θα έχουμε τη δυνατότητα να ζήσουμε και την τρίτη μας ζωή;».

ΌΠΩΣ εξήγησε στη συνέχεια ο Σημίτης στον κάπως αιφνιδιασμένο Θέμελη, «κάθε άνθρωπος», σύμφωνα με μια ινδιάνικη δοξασία, «δικαιούται τρεις ζωές». Ο Σημίτης θεωρούσε πως έζησε την πρώτη του ζωή μέχρι να γίνει Πρωθυπουργός. Η δεύτερή του ζωή είχε ξεκινήσει στο Μέγαρο Μαξίμου και οι επερχόμενες τότε εκλογές θα έδιναν ένα πρώτο μέτρο της διάρκειάς της. Η τρίτη όμως;

Η ΤΡΙΤΗ ζωή του Σημίτη φαίνεται πως ξεκινάει σήμερα. Το νυχτερινό περιστατικό από το 1996 φωτίζει όμως διαχρονικά την ψυχοσύνθεση του Πρωθυπουργού. Σε αντίθεση με τους άλλους μεγάλους της Μεταπολίτευσης - ιδίως δε τον προκάτοχό του στο ΠΑΣΟΚ - ο Σημίτης δεν υπέκυψε ποτέ στον ψυχαναγκασμό της καρέκλας. Στη διάρκεια της πολιτικής του σταδιοδρομίας δεν δίστασε, αρκετές φορές, να τα παίξει όλα για όλα, με κίνδυνο να αναγκαστεί να φύγει. Όπως δεν δίστασε, ως υπουργός, και να παραιτηθεί.

ΑΥΤΗ τη στιγμή, δεν έχει σημασία αν στην τρίτη ζωή του Σημίτη είναι γραμμένη μια θέση στην Ευρώπη ή το πέρασμα του δρόμου που χωρίζει Μαξίμου και Προεδρικό Μέγαρο. Αυτό που προέχει είναι η χειρονομία. Ο Σημίτης απελευθερώνει μια παράταξη στον δρόμο της για το μέλλον γιατί φαίνεται πως ο ίδιος ποτέ δεν αιχμαλωτίσθηκε από την κρυφή γοητεία της εξουσίας.

Του Σπύρου Θρονεράκη

